

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Deze week gingen mijn kinderen weer naar school en naar hun sportclubs. En wij als ouders kwamen weer in het ritme van boterhammen, broodtrommeltje, fruit, een gezonde maaltijd voordat je gaat sporten.

Pamperen kun je dat noemen, zorgen dat je kinderen niets ontbreekt. Als ze rond de middag roepen: "Ik heb honger" .. dan roep je als moeder natuurlijk 'trek', en geef je ze wat- of vraagt ze nog heel even te wachten tot je gaat avondeten.

Honger, ondervoeding of eenzijdige voeding. Ik moet heel eerlijk bekennen dat ik dan eerder aan verre landen denk dan aan onszelf. Misschien hebben alleen de oudsten onder u zoiets aan den lijve meegemaakt. En de impact ervan, die je een leven bij blijft. Dat je altijd een voorraadje wil houden, voor als..

Zelf heb ik het met eigen ogen in mijn werk in Indonesië gezien. Ervaren in de dorpjes waar ik kwam.

Dan merk je pas echt dat je verwend bent in het Westen.

Als predikant kwam ik in afgelegen dorpjes en logeerde bij lokale gezinnen, dan kwam het vaak voor dat ik drie keer per dag hetzelfde at: witte rijst,- met een gebakken ei, en als ik geluk had wat sliertjes spinazie. En als er markt was, weer wat variatie aan groente.

In sommige droge gebieden mislukte de oogst regelmatig, of kon niet gezaaid worden, of overstromingen verwoesten een deel van de oogst.

Ik ontdekte dat honger sluimerend intreedt.

Dat mensen 2x per dagen gingen eten. Of dat sommige grootouders, of moeders ervoor kozen ervoor om nog maar 1x per dag te eten, zodat hun kinderen tenminste wel te eten hadden. Het trof vooral de kwetsbare mensen, baby's, zuigelingen, zwangere moeders, ouderen, zieken. De mensen werden sneller ziek, stierven eerder.

Een sluimerende ziekte, een sluipende gevaar. Niet patsboem.

In de Bijbelverhalen die we vandaag lezen, lezen we ook over honger en hongersnood. Maar er zit een dubbele boodschap in.

Jezus is dubbelzinning, wat we vaker zien in Nieuwtestamentische teksten:

Brood- en brood des levens

Water en levend water.

Honger en geestelijke honger.

Misschien raakt die geestelijke vervlakking, honger of nood ons vandaag de dag nog wel meer. Maar staan we er niet altijd bij stil. Want net zoals die hongersnood is het sluimerend in ons leven ingeslopen.

En treft het vooral de mensen die kwetsbaar, eenzaam, met een handicap, jong, oud, mensen aan de rand van de maatschappij.

Daarom zou ik vandaag allereerst eens willen beginnen bij het nadenken over datgene waar wij in geestelijk opzicht een te kort of schaarste aan ervaren?

Als u wat dingen zou moeten noemen ?

- tijd
- rust, ontspanning, niets doen
- aan stilte
- diepgang, spiritualiteit
- gezamenlijkheid, medemenselijkheid, verbinding
- wij gevoel
- gezien worden
- geliefd, gewaardeerd, erkend

(we zouden graag willen dat de kerken nog vol waren (nou dat kan volgende week met de kerkproeverij- als iedereen iemand mee neemt)

Zijn we ons daar eigenlijk wel bewust van?

En doen we wat met dat tekort, maken we keuzes voor de belangrijke dingen en mensen in ons leven, of vullen we de leegte ook met slecht-oppervlakkig voedsel, verdoven we onszelf, vluchten we ervoor in werk, andere bezigheden?

Maar hoe zou het zijn als we beide teksten eens proberen te begrijpen als bedoeld voor ons geestelijke leven? Als het over verbinding-liefde- aandacht en verdieping gaat.

Mogelijk zou de bijeenkomst dan als volgt gaan:

Er was een grote groep mensen die allemaal alleen thuis zat, achter de buis of computer. Er waren mensen bij die een hele dag nog met niemand gepraat hadden. Mensen die al dagenlang door niemand gebeld, aangesproken waren. Mensen die op internet commentaar leverden- wat doen toch al die vluchtelingen in ons land, terwijl onze ouderen wegteren, het management het geld opstrijkt, maar mijn oma nog in haar vuile luiers ligt.

Jezus zag het aan en was met ontferming bewogen. Dit kan zo niet langer, ze gaan er aan onderdoor, ze raken in zichzelf gekeerd, van hun medemens weg. De wereld verhardt zich, in plaats van dat mensen elkaar opzoeken en samen werken. Sommigen zijn zo ver heen dat ze zichzelf of de ander wat aandoen.

Jezus riep zijn leerlingen: We moeten er wat aan doen!

Diegene die zich geroepen voelde, vroeg zich af: Wat maakt het nu voor verschil dat ik omkijk naar die mens die zo in zichzelf gekeerd is, die zo zijn leven verziekt, wegdrinkt, vult met oppervlakkigheid. Waarom zijn er nog maar zo weinig jongeren in de kerk? Het wordt minder

Wat ik doe, wat ik kan betekenen is maar een druppel op de gloeiende plaat..

Maar Jezus vroeg aan mij:

Wat kun jij doen, wat is jouw gave, wat kom jij in je dagelijks leven tegen, wat kun je met je hoofd-je hart-je handen uitrichten?

Ga zitten en luister, want ik zal jouw leven: je hart, je geest voeden en richting geven. Je bent mijn geliefde kind, ik houd zoveel van jou- je bent uniek en kostbaar in mijn ogen- Dank je wel dat jij er bent. net zoals van die mens naast jou.

Ik geef mijn leven voor jou, en voor alles wat er misgaat- ontbreekt- in je leven.

Je bent tot zegen! en we hebben je nodig! Laten we bij elkaar blijven komen, elkaar bemoedigen en inspireren. Hoop houden, bidden en zingen. Samen zijn we sterk.

Natuurlijk zal er in je leven altijd wel iets niet helemaal perfect zijn- maar sta ontvankelijk in het leven, en wees tevreden.

Richt je op wat er wel is, wat je wel kunt: liefde geven, samen delen, er voor elkaar zijn. Al die drukte, controle, zelfgerichtheid kan best een tandje minder.

En zo zaten we met elkaar en aten en dronken en praten. Ieder had wat meegenomen. Wat leuk om te proeven. En weet je? We raakten niet uitgepraat, ik heb nieuwe mensen leren kennen. En die ene waarvan ik dacht dat die zo stug was, ik heb een heel andere kant van hem gezien. Hij vertelde over wat hij had meegemaakt. Heftig.. Nu begrijp ik beter waarom hij soms zo reageert.

De mensen die er het eerst waren, werden gevraagd om te delen, uit te delen, te vertellen over zichzelf. Ik ontdekte: eigenlijk zijn we helemaal niet zo verschillend. Er zijn overeenkomsten. Iedereen tobt met dezelfde dingen, heeft mooie en minder mooie kanten.

En Jezus was in ons midden. En Hij genoot! Het was zo mooi, feestelijk bijna. Er lag een glimlach op ieders gezicht. Er was tijd om te zingen, te bidden, te spelen, te delen, te luisteren. Jong en oud, alle soorten en maten. We waren 1.

Dit moeten we vaker doen, het smaakt naar meer! Ik moet ook Lenie erbij vragen, en Henk en Hoesein, waarom heb ik daar niet eerder aan gedacht?

Misschien moet ik weer eens contact maken met mijn dochter, met wie het altijd zo'n stroef loopt. Ik laat het er niet bij zitten!

En dan te bedenken dat het allemaal begon met een uitnodiging, ik zat maar alleen thuis-was wel nieuwsgierig.

En dat ik meer kreeg dan ik verwachtte: Jezus in ons midden, onverwachte liefde en overvloedige genade! Om niets! En dat je dat door mag geven. Mag delen. Doorgeven. En het wordt alleen maar meer!

Wat een wonder!

Amen

